

PLUGOR MAGOR

Kastélyok udvarán

Fenyő meggyfák s dióág hajlik a kertben
Lomb hull méz csordul mintha törnék rúddal
S marék jég elég hogy a termést leverje:
Végét járja a hajdani kincses udvar.

Sokszáz kastély más címerrel lesújtó dísz
Óreg fák között: hiúzszájban rókeabaj
Ennyi békét hagytak volna maguktól is
Akár a gyom a földből szivárogo a baj.

Padlásról korhad a gerendázott pompa
Míg cserépként csúszik csúszik a képzelet
S aranyba mártja maradéka naponta

A kastélyok üres páncéllként kevélyen
Órzik a fedetlen napfényes terméket
S pihennek akár egy madonna ölében

Muroroa

Ujjaim körül forgatom a korállt
mint hajdan anyám köldökét
ragyog az ég ragyog a víz ragyog a föld

Nagy kár hogy a hullámok taraja
anyámból kilökött
és ugyanúgy arcon csap
a fekete földre szálló köd

Belátom mostmár
minden gondolatom babona
hajóutam csak elképzelttem
míg a dereglye áldott hasában körözött

De nem tettem a kezem semmire
s mint vasajtó felsóhajtának
nem őt rúgtam hanem a teremőt

Itt kint? zátonyra futott a forradalom
egy-kettőre széttörött sajkám
és örökre a partra száműzött
ragyog az ég ragyog a víz ragyog a föld